

Beslissing

Klachtnummer:	KC 23.004
Klachtdatum:	24 februari 2023
Klager:	klager
Betreft:	<ol style="list-style-type: none">1. Klacht over het gebruik van de telefoon2. Klacht over beperking van bezoek3. Klacht over begeleiding bij het bellen met advocaat en pvp4. Klacht over separatie
Verweerder:	verweerder 1, psychiater Verweerder 2, behandelcoördinator

Verloop van de behandeling van de klacht en/of het verzoek

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz) Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klachten die klager op 24 februari 2023 heeft ingediend. De klachten gaat over het niet mogen gebruiken van de telefoon, het niet kunnen ontvangen van bezoek, het niet zonder begeleiding mogen bellen met de advocaat en de pvp en het gesepareerd worden.

Klager heeft een schorsingsverzoek ingediend voor het niet mogen gebruiken van zijn telefoon. De klachtencommissie heeft op 28 februari 2023 van de regiebehandelaar vernomen dat klager zijn telefoon terug heeft. Omdat de beperking niet meer voortduurt, vervalt het schorsingsverzoek.

Op 28 februari 2023 heeft klager een schorsingsverzoek ingediend tegen het niet kunnen ontvangen van bezoek. De klachtencommissie heeft hierover contact opgenomen met de regiebehandelaar, en begrepen dat tussen klager en regiebehandelaar inmiddels afspraken waren gemaakt over het bezoek. Klager heeft op 2 maart 2023 telefonisch bevestigd aan de klachtencommissie dat hij de handreiking van de regiebehandelaar heeft geaccepteerd. Daardoor is dit schorsingsverzoek ingetrokken.

Op 6 maart 2023 heeft klager opnieuw contact opgenomen met de secretaris van de klachtencommissie om een schorsingsverzoek in te dienen tegen het beperken van het bezoek. Na advies van een schorsingspsychiater heeft de voorzitter van de klachtencommissie dit verzoek afgewezen. Klager heeft hierover op 7 maart 2023 een schriftelijke toelichting ontvangen.

Verweerder 1 heeft op 8 maart 2023 een verweerschrift bij de klachtencommissie ingediend.

De patiëntenvertrouwenspersoon (pvp) van klager, heeft op 9 maart 2023 aan de klachtencommissie een schriftelijke toelichting op de klacht gestuurd. In deze toelichting zijn ook enkele nieuwe klachten opgenomen, zoals dat er geen zorgplan voor klager gemaakt is, er sprake is van een kamerprogramma

en dat klager schadevergoeding wenst te ontvangen. Omdat deze klachten pas op de datum van de zitting zijn binnengekomen, heeft de klachtencommissie deze niet in behandeling genomen.

Op 9 maart 2023 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden.

Aanwezig waren:

- Klager en zijn pvp
- Verweerder 1 en verweerder 2

En van de klachtencommissie:

- De heer mr. H. Dontje, voorzitter
- Mevrouw L. van Iersel, psychiater
- Mevrouw R. Gros, klinisch psycholoog n.p. / psychotherapeut

Voor de verslaglegging was aanwezig mevrouw N.O.M. Woestenburg, waarnemend secretaris.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klager het behandeldossier ingezien. Hij heeft zijn bevindingen met de andere leden gedeeld.

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

Klager is ten tijde van de klacht bij de zorginstelling opgenomen op grond van artikel 37b Wetboek van Strafrecht. Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) is van toepassing op klager via artikel 9:1 lid 1 onder a van de Wvggz.

De klacht is gericht tegen beperkingen in het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen (telefoon, artikel 9:9 lid 3 Wvggz), beperkingen in het recht op het ontvangen van bezoek (artikel 9:9 lid 1 Wvggz) het niet zonder begeleiding mogen bellen met de advocaat en pvp (artikel 1:7 lid 4 jo artikel 11:4 Wvggz), en op de separatie (artikel 9:8 lid 1 Wvggz). De klachtencommissie kan de klachten beoordelen op basis van artikel 10:3 van de Wvggz en het Klachtenreglement klachten Wvggz van de Regionale Klachtencommissie (het Klachtenreglement).

Toelichting van klager

Klager en zijn pvp hebben op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Klacht over telefoon

Klager geeft aan dat de werkwijze in de kliniek is dat telefoonnummers die gebeld worden, moeten worden doorgegeven en op een lijst worden gezet bij de maatschappelijk werker. De eerste maanden van zijn opname (sinds september 2022) heeft hij steeds opnieuw formulieren ingevuld, om de nummers op zijn lijst uit te breiden. Hij heeft gedurende deze opname niet eerder te maken gehad met controles, dit was de eerste keer. Klager geeft aan alle nummers door te geven en hij staat ervoor open om over nieuwe nummers met verweerders in gesprek te gaan.

Klager zegt dat hij in het verweerschrift leest dat er een forensisch deskundige naar zijn telefoon zou kijken. Dat hoort hij nu voor het eerst. Hij weet alleen dat hem is gezegd dat zijn telefoon gecontroleerd zou worden. Uiteindelijk duurde het drie weken nadat hij deze mededeling had gekregen, voordat de maatschappelijk werker zijn telefoon ging controleren. Toen klager de maatschappelijk werker vroeg waarom ze nog niet met de controle bezig was, gaf ze aan dat ze niet wist dat ze zijn telefoon moet controleren. De controle loopt nog steeds; het gaat om 178 pagina's.

Klager denkt dat het doel dat verweerders beogen met het controleren van zijn bellijst niet wordt gehaald. Hij zegt dat als je wilt weten of er drugs wordt binnen gesmokkeld, afluisteren van de telefoon een beter idee zou zijn. Klager heeft zijn telefoon terug sinds woensdag 28 februari 2023. Hij mocht zijn telefoon ook meenemen naar de separeer, omdat separatie vanwege eerdere trauma's en clusterhoofdpijn moeilijk is voor hem. Zijn telefoon helpt hem om te focussen op zijn dierbaren.

Klacht over beperking bezoek

Klager vertelt dat hij niet alleen zijn vriendin op bezoek krijgt, maar dat ook vier vrienden regelmatig langskomen. Deze vrienden zorgen ervoor dat ze hun bezoek afwisselen zodat er dagelijks iemand op bezoek komt. Zijn vriendin komt drie tot vijf dagen per week, de rest wordt gevuld door de vrienden. Het bezoek vond – na de opbouwfase van begeleid bezoek in de eerste maand van opname – onbegeleid plaats, nu is alles veranderd naar begeleid bezoek.

Klager ervaart het als onrechtvaardig dat een positieve swipe op drugs ertoe leidt dat al het bezoek nu begeleid moet plaatsvinden. Dat is volgens hem op andere afdelingen niet zo; daar is de regel dat alleen het bezoek dat positief geswiped is begeleid plaatsvindt. Voor klager geldt nu dat ook zijn vrienden alleen begeleid langs mogen komen. Daarvoor is volgens hem geen onderbouwing. Zijn vrienden zijn nette mensen en hebben geen strafblad. Bezoek is voor klager belangrijk, mede omdat hij een kamerprogramma heeft en daardoor weinig contact met anderen.

Klager heeft geen idee wanneer hij zijn bezoek weer onbegeleid mag ontvangen of wat er moet gebeuren voordat dat kan plaatsvinden. Daar hebben zijn behandelaren niets over gezegd. Wel weet klager dat er wekelijks geëvalueerd wordt met het team over deze beperking, hij is daar zelf niet bij aanwezig. Ook in de aanzegbrief staat volgens hem niet genoemd wat hij moet doen om terug te kunnen naar onbegeleid verlof. Het onderzoek aan zijn telefoon kan nog lang duren; er is afgesproken dat hij aanwezig is bij het nabellen van de telefoonnummers, en daar wordt nu een uurtje per week aan gewerkt.

Klager zou liever regelmatig een urinecontrole doen dan dat hij deze beperking heeft. Er wordt gezegd dat hij fraudeert bij uc's, maar dat kan niet omdat hij tegenwoordig onder cameratoezicht urine geeft. De pvp vult aan dat met klager gekeken had kunnen worden naar minder ingrijpende maatregelen. Bovendien is momenteel driedubbele dwang toegepast: naast de bezoek beperking was klager gesepareerd en is zijn telefoon ingenomen.

Klacht over het niet mogen bellen van advocaat en pvp

Omdat partijen het erover eens zijn dat deze klacht gegrond is, wordt deze verder niet besproken ter zitting. De pvp geeft aan dat hij over dit punt ook heeft gesproken met de manager.

Klacht over separatie

Klager ervaart de separatie als terecht; hij heeft zich niet goed gedragen en daarom is hij de eerste dag vrijwillig meegegaan naar de separeer. De dagen erna verzette hij zich tegen de separatie. Vanaf 17 februari 2023 vond de separatie dus als verplichte zorg plaats. Pas op woensdag 22 februari 2023 is hij gedesepareerd. Klager denkt ook dat er geen tussentijdse evaluaties hebben plaatsgevonden en dat er op vrijdag al werd besloten dat hij sowieso het hele weekend in de separeer zou zitten.

Klager dacht dat hij een zorgplan had dat op 15 december 2022 is goedgekeurd en tot juli 2023 zou gelden. In dat plan staat niets over de separatie. De pvp geeft aan dat dit zorgplan niet in het dossier te vinden is; er is dus momenteel geen zorgplan. Wel is op 22 februari 2023 een zorgplan in het dossier verschenen, klager kent dit plan niet. De pvp vult aan dat de verplichte zorg moet worden

opgenomen in het zorgplan. Als er geen zorgplan is, dan gaat het bij separatie om het toepassen van middelen en maatregelen en dan is ingevolge artikel 8:12 slechts drie dagen separatie toegestaan.

Daarnaast geeft klager aan dat hij ten onrechte geen medicatie heeft gekregen tijdens de separatie. Het personeel vond het niet veilig genoeg om hem zijn medicatie te geven toen hij in de separeer zat. Deze medicatie heeft hij nodig tegen clusterhoofdpijn, hij kan het zelf subcutaan injecteren dus het personeel hoefde niet bij hem binnen te komen. Door de situatie heeft klager drie uur lang in zijn kots gezeten en met zijn hoofd tegen de muur gebonkt. Ook heeft hij nare uitlatingen gedaan tegen het personeel, wat hij nu als heel erg ervaart. Dit was volgens hem niet gebeurd als hij zijn medicatie had gekregen. Klager geeft aan dat hij de tweede dag een convulsie kreeg, waardoor zijn longen volliepen met zijn eigen kots. Het personeel moest bij hem de heimlich manoeuvre doen.

Toelichting van verweerders

Verweerders hebben op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Klacht over telefoon

Verweerder 2 legt uit dat de regiebehandelaar van klager ziek is en dat daarom bij deze zitting de psychiater en de behandelcoördinator aanwezig zijn. Daarnaast is verweerder 2 waarnemend regiebehandelaar. Zij wil als voorgeschiedenis meegeven dat klager jaren geleden in een beschermd wonen locatie van de zorginstelling, waar hij heeft laten zien dat hij handig is met telefoons en onder meer een schaduwtelefoon had. Dat is de reden dat verweerder dacht dat een telefooncontrole door de maatschappelijk werker weinig zou opleveren en een deskundig bureau noodzakelijk was. Het contact met dat deskundig bureau was snel gelegd, maar er kwam pas laat reactie. De reactie was dat zij niet meer konden doen dan de maatschappelijk werker. Daarom is op dat moment pas de opdracht gegeven om de telefoon intern te controleren. Er zijn lijsten van de providers opgevraagd en deze gegevens zijn naast de telefoon gelegd om te kijken of dat overeen kwam. Dat bleek te kloppen.

De telefoon is teruggegeven aan klager, zodra de lijsten van de provider waren vergeleken met de gegevens in de telefoon. De gedachte achter de controle was om te achterhalen hoe drugs binnenkomen in de instelling. De aanpak is om de nummers die zijn gebeld en die niet bekend zijn bij de FPK, te bellen om te controleren of daar dealers tussen zitten. Klager heeft aangegeven dat hij bij alle nummers die gebeld worden, aanwezig wil zijn. Dat is akkoord bevonden, maar omdat het om 178 pagina's gaat met veel verschillende nummers, kost dat veel tijd. Daarnaast worden momenteel ook telefoons van andere patiënten gecontroleerd, want de desbetreffende afdeling wil weten wie er onderling contact hebben. Er is een verdenking dat klager drugs heeft binnengesmokkeld, maar er zijn ook enkele verdenkingen bij anderen. Er is duidelijk geworden dat er gebeld is tussen de telefoon van klager en de telefoons van andere patiënten; dat dergelijke afspraken kunnen plaatsvinden is onwenselijk. Andere patiënten doen wel suggesties maar willen niet verklaren wie betrokken was.

Klager is sinds september 2022 weer opgenomen in de kliniek. Geconstateerd is dat hij sindsdien niet in behandeling is gekomen. Dat houdt volgens verweerder 2 verband met de telefooncontrole. Ze geeft aan dat als patiënten iets doen wat tegen de huisregels is, en dat erkent, het onderdeel van de behandeling kan worden. Maar als de patiënt zaken niet erkent en als er geen behandeling is, dan kan dat niet. Daarom heeft de desbetreffende afdeling gekozen voor observatie bij een andere kliniek; klager kan hier niet langer blijven. Met klager is besproken dat ook een optie is om de behandeling volledig te stoppen. Die keuze is nog niet gemaakt, maar het gaat volgens verweerder wel om een reële optie.

Verweerder 2 geeft desgevraagd aan dat zij als behandelaar zou willen ingaan op de effecten van dingen die klager heeft meegemaakt. Ze merkt dat als de druk erg hoog is bij klager, de samenwerking aanwezig is. Maar als de druk laag is, dan is de wil van klager weg. Daarnaast is er twijfel dat wanneer de wil tot behandeling er is, of behandeling wel mogelijk is. Door het aantal instituutopnamen van klager heeft hij een manier ontwikkeld om met de opnames zelf om te gaan, onder andere heeft hij een wil ontwikkeld om te willen ontsnappen.

Los van het behandelplan is er volgens verweerder 2 wel geregeld met klager gesproken over wat er zou moeten gebeuren. Zijn vorige regiebehandelaar heeft wel een voorstel gedaan, maar het lukt klager niet om een verbinding aan te gaan en dat is wel nodig voor de behandeling.

Klacht over beperking bezoek

Verweerders kunnen geen antwoord geven op de vraag hoe vaak klager bezoek krijgt. Wel geven zij aan dat het klopt dat het bezoek van klagers vriendin onbegeleid plaatsvond. Met klager is niet besproken wanneer dat bezoek weer onbegeleid kan plaatsvinden, omdat er geen rekening mee is gehouden dat de overplaatsing zo lang op zich zou laten wachten. Oorspronkelijk was de beperking alleen gericht op de vriendin. Later is dit uitgebreid richting andere vrienden, omdat de veronderstelling bestaat dat als hij geen drugs meer via zijn vriendin kan binnensmokkelen, hij dit mogelijk via andere vrienden zal doen. Dat heeft ermee te maken dat er een verdenking is voor drugshandel in de kliniek.

Wanneer het weer mogelijk is voor klager om onbegeleid bezoek te ontvangen, hangt af van het onderzoek dat nu loopt. Daarnaast ligt nog een ander punt voor bij het team, namelijk of het mogelijk is om verder te gaan met de behandeling van klager. Een optie is ook om klager te ruilen met een andere patiënt van een andere kliniek.

Urinecontroles halen volgens verweerder 2 niets uit, omdat het erom gaat of er drugs is binnengekomen en niet of klager het gebruikt. Aan de hand van de telefoonlijsten wordt gecontroleerd of daar dealers tussen zitten. Ze geeft aan dat als er uit de controles geen bijzonderheden of verdenkingen naar voren komen, nieuwe stappen gezet kunnen worden.

Klacht over het niet mogen bellen van advocaat en pvp

Omdat partijen het erover eens zijn dat deze klacht gegrond is, wordt deze verder niet besproken ter zitting.

Klacht over separatie

Verweerder 1 geeft aan dat klager elke dag tijdens de separatie is beoordeeld door een collega-psiater. Klager is op donderdag 16 februari 2023 vrijwillig gesepareerd, op vrijdag 17 februari 2023 werd het verplichte zorg. Wel is er een probleem met het ontbrekende zorgplan. Verweerder erkent dat klager dat direct bij opname had moeten krijgen. Zodra verweerder erachter kwam dat er geen zorgplan was, heeft hij direct een plan opgesteld, maar hij is nog niet in de gelegenheid geweest om daar met klager over te praten. Verweerder vindt dat er formeel reden is om te klagen, inhoudelijk was de separatie terecht. Toen klager gesepareerd was, werd hij in eerste instantie rustiger. Daarna vlamde het telkens weer op, ook in de dagen erna, waardoor separatie nodig bleef. Verweerder was daar zelf niet bij betrokken, hij heeft gelezen wat er in de rapportages staat. Daarin staat onder andere dat de samenwerking van klager in het weekend wisselend was.

Vrijdagmiddag 17 februari 2023 heeft verweerder 2 gesproken met de sociotherapeut over de mogelijkheden van deseparatie. Afsproken is dat het op geleide van de sociotherapeut zou plaatsvinden, uiteraard onder verantwoordelijkheid van de psychiater. Het was mogelijk dat de separatie in dat weekend zou eindigen, maar uiteindelijk bleef de noodzaak om te separeren bestaan.

Verweerder 1 noemt het niet geven van medicatie zeer kwalijk. Vermoedelijk had dat te maken met angst bij het personeel om de separeer in te gaan.

Beoordeling van de klacht

Op basis van het klachtdossier, de inzage in het behandeldossier en wat op de zitting is besproken, overweegt de klachtencommissie als volgt.

Klacht over telefoon

Klager klaagt erover dat zijn telefoon is ingenomen op 16 februari 2023. Op 22 februari 2023 is aan klager een schriftelijke aanzegbrief uitgereikt. Verweerder 1 geeft aan dat ten tijde van het opleggen van deze beperking de regiebehandelaar afwezig was en tegelijkertijd een separatie bij klager gaande was. Daardoor lag verweerders focus op de separatie en is ten onrechte verondersteld dat al een beperking over de telefoon lopend was.

Een beperking in het vrije gebruik van communicatiemiddelen, waaronder de telefoon valt, kan worden beperkt volgens artikel 9:9 lid 3 van de Wvvgz. Op het moment dat deze verplichte zorg wordt ingezet, moet een beslissing worden genomen die voldoet aan de vereisten zoals gesteld in artikel 8:9 van de Wvvgz. Dat houdt onder meer in dat betrokkene een schriftelijke motivering ontvangt van deze beperking.

De klachtencommissie overweegt dat niet is voldaan aan de vereisten van artikel 8:9 Wvvgz. De schriftelijke aanzegging is pas op 22 februari 2023 aan klager overhandigd. De klachtencommissie zal daarom deze klacht op formele gronden gegrond verklaren. Aan een inhoudelijk oordeel over het opleggen van de beperking komt de klachtencommissie niet toe. De verweerder moet alles in het werk stellen om het binnenbrengen van drugs te voorkomen. In verband daarmee was het innemen van de telefoon ter controle wel een passende maatregel.

Klacht over bezoek

Klager klaagt over de beperking in het bezoek; hij mag slechts begeleid bezoek ontvangen. Een beperking in het recht op het ontvangen van bezoek kan worden opgelegd volgens artikel 9:9 lid 1 van de Wvvgz. Op het moment dat deze verplichte zorg wordt ingezet, moet een beslissing worden genomen die voldoet aan de vereisten zoals gesteld in artikel 8:9 van de Wvvgz. Dat houdt onder meer in dat betrokkene een schriftelijke motivering ontvangt van deze beperking. Op 22 februari 2023 heeft klager een schriftelijke aanzegging ontvangen waarin het bezoek van zijn vriendin wordt beperkt. De schriftelijke motivering vermeldt dat bezoek van klagers vriendin is toegestaan voor de duur van een uur, waarbij onder andere een toegangscontrole plaatsvindt en het bezoek en klager elkaar niet mogen aanraken. Op 6 maart 2023 heeft klager wederom een schriftelijke aanzegging ontvangen, waarin dezelfde voorwaarden zijn gaan gelden voor ander bezoek.

De klachtencommissie overweegt dat de redenen voor het opleggen van de beperkingen bij het bezoek navolgbaar zijn. Onderbouwing voor het niet ongebeleid toestaan van het bezoek is een verdenking van verdachte op het binnenbrengen van niet toegestane middelen, daarmee valt de beperking uit te leggen als een beperking die tot doel heeft om verstoring van de orde of de veiligheid in de accommodatie te voorkomen, of omdat het noodzakelijk is om strafbare feiten te voorkomen. Feiten zijn onder meer de positieve swipe van klagers vriendin, het vinden van sporen van drugs in de kamer van klager en de lopende verdenkingen en het lopende onderzoek. De klachtencommissie zal deze

klacht daarom ongegrond verklaren.

Tegelijkertijd bleek tijdens de toelichting ter zitting dat de beperking waarschijnlijk nog langere tijd zal duren, vanwege de uitgebreide controle van de telefoonlijst van klager. De klachtencommissie constateert dat er op dit moment voor klager geen perspectief geboden wordt; het is voor klager niet duidelijk wat hij moet doen om de beperking op te heffen of hoe lang deze nog duurt. De klachtencommissie adviseert verweerders om klager hier op korte termijn duidelijkheid over te geven.

Klacht over advocaat pvp

In artikel 7:1 lid 4 Wvggz is geregeld dat de advocaat geheimhouding heeft. Hetzelfde is artikel 11:4 Wvggz voor de patiëntenvertrouwenspersoon geregeld. Verweerder 1 erkent in het verweerschrift en ter zitting dat dit recht is geschonden. De klachtencommissie zal deze klacht gegrond verklaren.

Klacht over separatie/insluiting

Op 16 februari 2023 is klager vrijwillig gesepareerd. Vanaf de dag daarna, 17 februari 2023, was sprake van verzet en is klager gesepareerd met een beroep op artikel 9:8 Wvggz: het inzetten van middelen en maatregelen voor het tijdelijk afwenden van een noodsituatie. De beperking is op 22 februari 2023 opgeheven. Klager klaagt niet over de start van de separatie; deze was in zijn ogen terecht. Wel klaagt hij over het ontbreken van een zorgplan en derhalve het te lang separeren. Ook stelt hij dat niet tussentijds is geëvalueerd of de beperking kon worden opgeheven.

De klachtencommissie overweegt dat wanneer separatie niet is opgenomen in het zorgplan, de separatie volgens artikel 8:12 lid 1 Wvggz voor een periode van maximaal drie dagen kan worden opgelegd. De klachtencommissie stelt vast dat de separatie langer dan drie dagen heeft geduurd. De klachtencommissie zal deze klacht daarom gegrond verklaren. Aan een inhoudelijk oordeel over het opleggen van de beperking komt de klachtencommissie niet toe. Separatie vanwege het gedrag van de klager was noodzakelijk. Klager beaamt dat zelf ook. Niets is gebleken dat de separate eerder opgeheven kon en moest worden. Elke dag kwam een collega psychiater om de separatie te beoordelen. Wel wil de klachtencommissie nog opmerken dat ook tijdens separatie het van belang is dat patiënten hun medicatie kunnen ontvangen.

Beslissing

De klachtencommissie:

- verklaart de Wvggz-klacht tegen beperking in het gebruik van de telefoon **formeel gegrond**
- verklaart de Wvggz-klacht tegen beperkingen in het recht op het ontvangen van bezoek **(on)gegrond**
- verklaart de Wvggz-klacht tegen het niet zonder begeleiding mogen bellen met de advocaat en pvp **gegrond**
- verklaart de Wvggz-klacht tegen de separatie **formeel gegrond**
- verklaart dat het verzoek tot schadevergoeding buiten beschouwing wordt gelaten, omdat het verzoek te laat is ingediend. Partijen staat het uiteraard vrij om in onderling overleg een vergoeding overeen te komen.

De beslissing is genomen op 9 maart 2023 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, mevrouw L. van Iersel en mevrouw R. Gros, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, mevrouw N.O.M. Woestenburg. De beslissing is op 10 maart 2023 telefonisch aan klager en verweerder meegedeeld. Op dezelfde dag is een verkorte beslissing verstuurd.

Klager, zijn vertegenwoordiger en de zorgaanbieder kunnen een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland voor een beslissing over de klacht. Dit kan binnen zes weken na de dag waarop de beslissing is meegedeeld (artikel 10:7 Wvvgz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 14 maart 2023 verstuurd aan klager, pvp, verweerders, directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.